

1980

VAŠE VÍTĚZNÁ MATKA

1. ledna 1980

Panny Marie Matky Boží

Vaše vítězná Matka

„Kněží, které já volám ze všech končin světa, abyste vstoupili do útočiště mého Neposkvrněného Srdce, synové mnou tak milovaní a tak vydaní nebezpečím, začněte tento nový rok s velkou důvěrou ve svou nebeskou Matku.

Dnes vás církev vyzývá, abyste se dívali na mne a uctívali mě jako Matku. Jsem pravá Matka Ježíše Krista a jsem pravá Matka vaše. Jsem vaše Matka, protože jsem vám darovala Ježíše, svého Syna.

A tak se stává svátek Narození Páně skutečně svátkem celého vašeho života.

Protože jsem Matkou Ježíšovou, mohla jsem se také stát Matkou vaší. A stejně, jak jsem dobře splnila svůj mateřský úkol vůči svému božskému Synu, mám nyní dobře splnit svou mateřskou úlohu vůči vám všem, mé děti!

V radostném tajemství mého mateřství máte najít pramen své důvěry a své naděje na začátku tohoto nového roku. Jste nyní povoláni, abyste vstoupili do doby, ve které vás čekají velká utrpení.

Především má trpět moje církev, která bude povolána k intenzivnímu a bolestnému očištění.

Já jsem jí nablízku, abych jí pomáhala v každé době a posilovala ji. Čím více budete muset církev stoupat na Kalvárii, tím více pocítí mou pomoc a moji mimořádnou přítomnost. Nyní má vstoupit do vzácné chvíle svého vykupitelského utrpení pro své překrásné znovuzrození.

Pro tento okamžik je pro vás v mém Neposkvrněném Srdci připravena bezpečná pomoc: je to Náměstek Kristův – papež, kterého jsem vám dala, abyste ho milovali, poslouchali a následovali.

Nyní se také pro něho blíží hodiny Getseman a Kalvárie a vy, moji přemilí synové, budete muset být jeho posilou a obranou.

V tomto novém roce se již naplní mnohé věci, které jsem vám předpověděla ve Fatimě.

Nebojte se: mějte důvěru!

V nejstrašnější hodině bouře uvidíte moje velké světlo, které se bude stávat silnějším a zřejmějším: Žena oděná sluncem, měsíc pod jejíma nohama a korunka z dvanácti hvězd kolem její hlavy.

Hle, znamení mého i vašeho vítězství.

Vaše vítězná Matka uzavírá dnes zároveň s papežem, prvním přemilým synem, vás všechny do svého Neposkvrněného Srdce a žehná vám.“

22. ledna 1980

Veliká síť lásky

„Jděte kupředu s důvěrou!

Časy mnou předpověděné přišly a vy musíte všechnu starost nechat na mně.
Jsem vaše nebeská Matka a jsem u každého z vás.

Chráním vás a vedu vás.

Obnovuji a bráním vás. Nestarejte se o osud, který vás čeká, protože každá věc je již připravena v mém mateřském Srdci.

Lidstvo je nyní na pokraji zkázy, která by mohla být způsobena jeho vlastníma rukama. To, co jsem předpověděla pro konec tohoto století ve Fatimě, již začalo.

Jak já mohu ještě zadržet ruku Boží spravedlnosti, když zvrácenost, ke které lidstvo dospívá, je den ze dne větší, protože lidstvo jde po cestě tvrdošíjné vzpoury proti Bohu. Kolik národů může být do ní strženo a kolik lidí zabito, zatímco mnozí musí podstoupit nevýslovná muka!

Hlad, oheň a velká zkáza: hle, co vám přinese metla, která je připravena dopadnout na ubohé lidstvo.

Přemilí synové, uposlechněte všichni mé naléhavé výzvy, protože mé Neposkvrněné Srdce se chvěje: je sklíčené pro osud, který vás čeká.

Modlete se stále více!

Modlete se se mnou recitováním svatého růžence.

Modlete se a činite pokání, aby hodiny byly zkráceny a aby se co nejvíce mých dětí mohlo zachránit navěky.

Modlete se, aby utrpení sloužilo k obrácení všech, kteří jsou vzdáleni od Boha.

Modlete se, abyste nikdy nepochybovali o lásce Otcově, která se stále na vás dívá, pečuje o vás a používá bolesti jako prostředku k vašemu uzdravení od nemoci zkaženosti, nevěrnosti, vzpurnosti, nečistoty a ateismu.

Žádám od vás nyní více modlitby!

Rozmnožujte svá večeřadla modlitby.

Rozmnožujte své růžence, dobře a se mnou recitované. Obětujte také svou bolest a své pokání.

Žádám od vás modlitbu a pokání za obrácení hříšníků, aby se mohly i moje velice vzpurné a velmi vzdálené děti vrátit k Bohu, který je čeká s milosrdnou dychtivostí Otce.

Vytvoříme tedy spolu velikou síť lásky, která ovine a zachrání celý svět.

Tak se bude moci rozprostřít všude můj mateřský a až do krajnosti jdoucí zásah na záchranu všech, kteří zbloudili.“

2. února 1980

Obětování Ježíše – Dítěte v chrámě

První sobota v měsíci

Obětování ke slávě Boží

„Přemilí synové, dovolte, aby vaše nebeská Matka vás všechny dnes obětovala Pánu na svém Neposkvrněném Srdci.

Čím je úplnější obět, kterou mně vy sami podáváte svým zasvěcením, tím lépe mohu splnit svou mateřskou úlohu, která spočívá v tom, abych vás obětovala k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.

Za prvé: V jeruzalémském chrámě jsem obětovala své Dítě Ježíše podle předpisu mojžíšského zákona. Nyní mám obětovat také vás všechny, moje malé děti, podle vůle mého Syna Ježíše, který vás svěřil mně, dříve než umřel na kříži.

Pod křížem jsem se stala podle Ježíšovy vůle opravdovou Matkou každého z vás. A v čem jiném záleží moje mateřská povinnost, ne-li v tom, abych vás obětovala k dokonalé slávě Boží?

Obětuji vás ke slávě Otcově.

Jako ve vaší nebeské Matce, tak i ve vás chce Bůh vidět stále mohutněji zářit veliký vzor, který vtiskl do mistrovského díla stvoření; tak může dnes od vás, svých malých dětí, přijímat svou dokonalou chválu.

Obětuji vás ke slávě Synově.

On chce vidět ve vás, svých bratřích, svou vlastní podobu tak, aby skrze vás mohl opět žít a milovat, modlit se, trpět a pracovat, aby byl ve vás Otec stále oslavován. A tak Syn ve vás dokonale ožívá.

Obětuji vás ke slávě Ducha Svatého.

On se vám sdílí, aby vás přivedl do hlubin Božího života a přetvořil v hořící plameny lásky a horlivosti, aby všude rozlil své nejčistší Světlo. A když vás vidí v mateřském náručí své Nevěsty, která ve vás vytváří svoji podobu, je přitahován, aby i na vás sestoupil ve své plnosti a sdílel se vám tak, jako se sdílel jí. Tak Duch Svatý od Otce a od Syna je vám stále více darován jako dar.

V chrámě svého Neposkvrněného Srdce vás všechny dnes obětuji ke slávě Nejsvětější Trojice.

Obětuji vás na znamení usmíření, na znamení mateřské přímluvy, na znamení dokonalého oslavení, aby Bůh přijal toto ubohé zbloudilé lidstvo a mohutnou silou své milosrdné lásky přispěl na pomoc světu, očištěnému vaší smírnou obětí. Tak bude Duchem Páně obnovena celá tvář země.“

11. února 1980

Panny Marie Lurdské

Pod mým Neposkvrněným pláštěm

„Přemilí synové, dívám se na vás svýma milosrdnýma očima.

Je to pohled vaší nebeské Matky, která každého z vás sleduje ve všech částech světa.

Dnes spočívá můj mateřský pohled na vás se zvláštním zalíbením a sladce vás přitahuje, abyste všichni vešli pod ochranu mého Neposkvrněného pláště.

Chci vás sjednotit v lásce, která má mezi vámi stále růst, až z vás učiní *jedno*.

Tak vás mohu věnovat svému Synu Ježíšovi, aby se splnilo jeho nejhlubší přání, které vám zanechal jako svůj testament: „Jako já a ty, Otče, jedno jsme, tak aby oni byli jedno v nás.“

A kde by měla být každý den uskutečňována tato jednota, ne-li v Neposkvrněném Srdci vaší Matky, která vás všechny miluje a vede, sjednocuje a spojuje?

Chci vás uzdravit z hříchu a z následků, které ve vás zanechává; z toho pocitu slabosti a nestálosti, který vás tak často pokořuje a zbavuje odvahy.

Cítíte se tak křehkými, málo bezpečnými, tak nejistými a plnými obav, že se ještě stanete obětmi zla, které vás obklopuje.

Když budete stále žít pod Neposkvrněným pláštěm své nebeské Matky, nepadnete znovu do hříchu.

Pod tímto pláštěm já léčím vaše zranění, liji balzám na vaše bolestné rány, dávám vám pokrm, který vás živí, přikrývám vás svými nejkrásnějšími šaty; vychovávám vás a vedu s mateřskou pevností k svatosti.

Vaším prostřednictvím dnes volám, aby se všechny moje děti utekly pod můj plášť, zvláště ty, které se vzdálily od Ježíše a ode mne, které se daly strhnout nynější bouří a nalézají se teď ve velkém nebezpečí. Proto tím více potřebuji mé mateřské pomoci.

Ať tedy nikdo nezoufá, nikdo ať se necítí, jako by byl mnou opuštěn.

Přišla hodina, ve které bude všem silněji zářit láska vaší nebeské Matky.“

1. března 1980

První sobota v měsíci a v postě

S Ježíšem na poušti

„Přemilí synové, v tomto období usilovnější modlitby a pokání pojdte také vy s Ježíšem na poušť. Nabídněte se s ním k dokonalému uskutečnění Otcova plánu. Připravte se na důležité poslání, které vás čeká, protože přišel můj čas a já musím najisto počítat s každým z vás!

Můj úmysl neodpovídá vašemu a moje cesty nejsou vašimi. Můj úmysl pochopit a kráčet po mých cestách můžete, jen když budete mít čisté srdce.

Blahoslavení čistého srdce, protože budou moci vidět.

Na poušti učiním vaše srdce stále čistším, abyste ve světle Moudrosti mohli vidět plán Otce, a tak jako Ježíš i vy se připravili k jeho vyplnění: vypít až do poslední kapky kalich, který vám byl připraven.

Proto budu muset vaše srdce více očistit.

Poušť je místo, kam vás vedu pro toto své mateřské dílo očisty.

Na poušti Ježíš trpěl hlad a žízeň, zimu noci a velké horko dne.

Na poušti, kam vás přivádím, budete cítit velký hlad a žízeň jen po slovu Božím, zatímco budete pocíťovat ošklivost nad každým jiným slovem.

Já vám dám zakoušet bolestnou zimu pro hřích, který přišel, aby učinil svět vyprahlým a ledovým, a dám vám pocítit žár ohně Ducha Božího, který všude vyleje plamen své lásky, aby každá věc byla obnovena a všechno mohlo rozkvést.

Na poušti žil Ježíš sám a já vás s ním povedu k vnitřní samotě vašim odpoutáním od sebe samých, od tvorů, od světa, ve kterém žijete, od vašeho zaměstnání, abyste mohli naslouchat hlasu velkého mlčení.

A jen v kolébce tohoto velkého mlčení se bude moci vaše srdce přetvořit k čisté a dokonalé lásce k Bohu a bližnímu.

Na poušti se Ježíš modlil k Otci bez přestání. A tak s Ježíšem já vás přivádím k modlitbě, která se má stát neustálou a vytrvalou.

Modlete se stále: svým životem, svým srdcem, svou prací, svou námahou, svou únavou, svými ranami.

Ach přemilí synové, jenom na poušti vás může vaše nebeská Matka vychovat k zalíbení v modlitbě, abyste tak mohli stále cítit vedle sebe Otce, který vás miluje, který vás vede a který vás chrání.

Na poušti byl Ježíš pokoušen.

Na této poušti, na kterou vás vedu, budete také vy zkoušeni ohněm nesčetných pokušení a soužení a vaše věrnost a důvěra budou podrobeny veliké zkoušce.

Mému Protivníkovi je poskytnut časový úsek, aby vás mohl pokoušet.

Tak vám bude činit všemožné úklady: pýchou, žádostivostí, pochybností, malomyslností, zvědavostí.

Budete tříbeni jako zrno a mnozí budou přitahováni jeho nebezpečnými úklady.

Následujte Ježíše v stálém odmítání jeho svodů; nade všechno bděte, protože je mnoho falešných proroků a falešných Kristů, kteří svádějí a přivádějí k záhubě tolik duší.

Neztrácejte mysl, přemilí synové, já jsem u vás, abych vám odhalila úklady svého Protivníka a abych vám pomohla přemoci jeho svody. Proto vás posiluji slovem Božím, které se stalo světlem a vedlo životem vaši Matku.

Jako Ježíš na poušti budete také vy přitahováni posláním, které máte splnit.

Proto se vaše srdce mají stát čistšími, budete muset pociťovat hlad a žízeň po Slově Božím. Budete se muset modlit a trpět, abyste mohli říci s vašim bratrem Ježíšem na mém Neposkrvněném Srdci: „Otče, jen tvá vůle se staň! Nechtěl jsi celopaly ani oběti; proto jsi mi utvořil tělo. Bože, já přicházím, abych dnes naplnil tvou vůli.“

Moje a vaše „ano“

„Přemilí synové, pohledte dnes na svou nebeskou Matku ve chvíli, kdy říká své „ano“ k vůli Páně.

Toto „ano“ vykvetlo v mé duši jako ovoce velkého mlčení.

Vnitřní mlčení, v němž jsem trvale žila, orientujíc se na hledání pouhého Slova Božího. V nehlubším mlčení se Slovo sdílelo mé duši, kdežto moje mysl se otvírala, abych je přivítala, a moje Srdce se uzavíralo, aby je žárlivě chránilo.

Vnější mlčení, které mě vytrhávalo z hluku, z rozptýlení, z událostí, které se odehrávaly kolem, abych se soustředila v dokonalém přijímání Boží vůle, kterou jsem se snažila vyplnit svým skromným a obyčejným způsobem života.

A tak mlčení ukryvalo veliký Otcův plán. Když mně byl pak zjeven, musela jsem jej dále žárlivě a mlčenlivě střežit ve svém Srdci.

Proto byl můj mateřský souhlas neviditelný a tajný, protože jen sám Otec jej čekal a přijal.

Moje „ano“ vytrysklo ze srdce také jako ovoce *mnoha, mnoha modliteb*.

Celý můj život vůbec byl setkáním lásky s Otcem, který mně v skrytosti odhaloval stále více tajemný úmysl Slova, které se mělo stát Tělem v mém panenském lůně.

Chápala jsem pravý smysl Božího Písma a každá věc se mně objevovala jasněji z toho, k čemu budu povolána. Měla jsem se připravit, abych darovala své tělo a svou krev Slovu Otcovu, které se v mém lůně mělo stát Tělem, aby se obětovalo na kříži na znamení spásy pro všechny.

Tak moje „ano“ bylo také dokonalým *souhlasem k utrpení*, protože v tom okamžiku jsem přijala ve svém panenském lůně celé utrpení Synovo.

Duchovně jsem viděla rány jeho rukou a jeho maličkých nohou ještě dříve, než se narodil, a hroznou trhlinu v Srdci dříve, než jsem ucítila jeho tlukot; a viděla jsem ho rozpjatého na kříži dříve, než jsem ho pozorovala jako novorozeně v kolébce.

Přemilí synové, dnes pozorujte svou Matku nebeskou ve chvíli, ve které říká své „ano“ k Otcově vůli. Teď jste také vy povoláni, abyste je opakovali, aby se Otcův úmysl mohl naplnit na vás. Přijímám ve svém Neposkvrněném Srdci vaše „ano“, které dnes všichni pronesete. Toto „ano“ má ve vás vykvést jako *ovoce velkého mlčení*.

Zachovávejte v srdci Slovo Otcovo, střežte v skrytosti duše plán, který vám Matka odhaluje.

Vyhýbejte se hlomoznému hluku světa. Chraňte se tohoto přívalu slov a obrazů, který vše strhuje a poskvřňuje. Dnes skoro nikdo nedovede střežit toto vnitřní mlčení, a tím se mému Protivníkovi daří, aby vás sváděl a poskvřňoval srdce i duše.

Řekněte své „ano“, aby se Otcova vůle vyplnila. Tím jste povoláni stále více pronikat do jeho tajemství.

Čiňte to svou modlitbou, která vás přivádí ke společenství s Bohem.

Tak se dnes můžete stát samým Božím, jeho prožívaným slovem. Jen to žádá Ježíš od svých kněží v přítomné době, kdežto mnozí z nich ho zrazují zneužíváním Božích slov smých.

Řekněte se mnou „ano“ *kříži*, moji přemilí synové, protože také pro vás nastaly hodiny utrpení a Kalvárie.

Tak jako jsem ve svém panenském lůně přijala Slovo Otcovo, tak dnes uzavírám každého z vás ve svém Neposkvrněném Srdci a vidím vás již ve chvíli vaší smírné oběti.

Vaše „ano“, moje malé děti, je v onom „ano“, které vaše nebeská Matka ustavičně s radostí opakuje svému Bohu.

Tedy také na vás se bude moci splnit vůle Otcova a moje Neposkvrněné Srdce se stane oltářem, na kterém budete obětováni za spásu světa.“

4. dubna 1980

Velký pátek

V jeho největší opuštěnosti

„Přemilí synové, dnes zůstaňte se mnou pod křížem.

Jsem u umírajícího Ježíše, abych svou mateřskou láskou objala celou jeho neměřnou bolest. A stávám se dokonale spojenou s ním v pití hořkého kalicha jeho velké opuštěnosti.

Zde pod křížem nejsou ani přátelé, ani učedníci, nejsou tu ani ti, kterým tolikým způsobem prokázal dobrodiní. Jeho božský pohled je zastřen touto vnitřní, tak lidskou trpkostí. Můj mateřský pohled marně bloudí a hledá mezi přítomnými někoho, kdo by se mu věnoval, aby uhasil jeho bolestnou žízeň po lásce. „Hledal jsem, kdo by mě potěšil, ale nenašel jsem.“

Tu pod křížem nejsou zástupy, které mu zpívaly Hosanna, ani davy, ani lid, který ho přijímal s jásotem, ani davy těch, které živil svým chlebem. Je tu skupina ubohých synů zaslepených nenávistí, podněcovaných k nelidské surovosti svými náboženskými vůdci, aby mu nevďek učinili ještě trpčím a jeho opuštěnost ještě hlubší.

A tak dostává za svou bolest jen výsměch, opovržení za své pády, urážky za své rány; potupu za své obětované tělo; za vzdechy své agonie rouhání; za největší oběť svého života výsměch a odmítnutí.

Srdce mého Syna pro tuto nesmírnou opuštěnost puklo dříve, než bylo proraženo kopím římského vojáka.

Matčino Srdce je zraněno velikou bolestí, která nemůže být zmírněna přítomností několika věrných osob.

Zde pod křížem není jeho dvanáct apoštolů. Jeden ho zradil a už si vzal život. Druhý ho zapřel a pláče daleko odtud; jiní se ztratili a mají velký strach.

Alespoň jeden se mnou zůstal: malý Jan. Já cítím, jak tluče jeho nevinné srdce, vidím jeho strach, strach ztraceného dítěte, jeho bolest upřímného přítele, a tisknu ho k svému Srdci, abych ho podpírala v pomáhání, ke kterému byl povolán, aby mi je poskytoval.

Pohled Ježíše, který umírá ve chvíli největší opuštěnosti, se z kříže intenzivně upírá na nás dva a září nekonečnou láskou: „Ženo, hle, tvůj syn.“ A pod křížem, na kterém můj Syn právě zemřel, vinu na své Neposkvrněné Srdce své nové dítě, které se teď za tak velkých bolestí narodilo. Tak je všechno dokonáno.

Chci vás mít dnes tady pod křížem, kde jsem vás zrodila, moji přemilí synové!

Ve chvíli, kdy je církev povolána, aby prožívala hodiny svého utrpení a velké opuštěnosti, jste vy těmi syny, které jí dávám jako svou útěchu a pomoc. A proto zůstaňte s Janem všichni pod křížem Ježíšovým vedle své nebeské Matky, aby se naplnila vůle Otcova.“

Řím, 24. dubna 1980

Velikonoce

Mějte důvěru

„Ať se nestrachuje vaše srdce! Mějte důvěru v Ježíše Zmrtvýchvstalého a sedícího po Otcově pravici, kde má již připraveno místo pro každého z vás.

Přemilí synové, mějte důvěru též ve svou nebeskou Matku.

Můj plán je uzavřen v nitru Boží Trojice.

Jsem Panna Zjevení.

Ve mně se mistrovské dílo Otcovo uskutečňuje způsobem tak dokonalým, že může vylévat na mne Světlo své lásky.

Slovo v mém panenském lůně přijímá svou lidskou přirozenost, a tak může přijít k vám skrze mou opravdovou úlohu Matky.

Duch Svatý mě přitahuje jako magnet do hlubin života lásky mezi Otcem a Synem a stávám se vnitřně přetvořenou a tak jemu připodobněnou, abych byla jeho snoubenkou.

Skrze mne se stává jasně zřejmým veliký plán, ukrytý v samém tajemství Božím.

Můj Syn Ježíš je zjevením tohoto tajemství.

V něm samém přebývá plnost Božství.

Jeho prostřednictvím je celé lidstvo opět uvedeno do plného společenství se samotnou božskou přirozeností.

Jenom s ním se může naplnit veliký plán Otce.

Mějte důvěru, přemilí synové!

V přítomných okamžicích, tak nahuštěných temnotou a hrozbami, upírejte zraky na svou nebeskou Matku.

Vaším duším odhalím tajemství Slova, které se stalo tělem v mém mateřském lůně.

Přivedu vás k plnému pochopení božského Písma. Především vám přečtu stránky jeho poslední knihy, které právě prožíváte.

V ní je všechno předpověděno, také to, co se má ještě stát. Zde je jasně popsána bitva, ke které vás volám, a předpověděno mé velké vítězství.

Proto vám opakuji: nebojte se; mějte důvěru!

V mém Neposkvrněném Srdci budete zakoušet radost a pokoj, který vám všem dá i dnes můj vzkříšený Syn.“

Salzburg (Rakousko), 8. května 1980

„*Prosbá*“ k Svaté Panně z Pompejí

Stejně rozměry jako svět

„Také tady pohleď na divy mého Neposkvrněného Srdce. Jakou velkomyslnou odpověď dostávám od svých přemilých dětí, především od tolika věřících, kteří mě poslouchají, milují mě a nechají se mnou poslušně vést!

Viděl jsi, jak přišel veliký počet ze všech částí tohoto národa, aby se zúčastnil večeřadel modlitby a aby obnovil své zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci? Jejich prostřednictvím se mé Srdce stále více rozšiřuje, aby mohlo v ještě větším počtu přijmout moje ubohé děti v největší nouzi, tolik vystavené nebezpečím.

Ze všech částí světa spěchají, aby vstoupili do tohoto útočiště připraveného vaší Matkou. Sem přicházejí všichni osvíceni mým Světlem, posílnění mým působením, upevnění mou mateřskou láskou a připraveni podle mého plánu.

Nyní má moje Neposkvrněné Srdce stejné rozměry jako svět. Objímá celé ubohé lidstvo, vykoupené mým Synem Ježíšem a nyní tak ohrožené mým Protivníkem, kterému se podařilo rozšířit v něm své panství.

Proto vám jako znamení spásy věnuji lásku mého Neposkvrněného Srdce; nesmírně se otevřelo, aby přijalo všechny mé ubohé děti, které potřebují mé mateřské přímluvy. Moje Srdce se rozprostírá jako veliký stan míru a spásy, aby vás shromáždilo z bouřlivých vln, které by chtěly zahubit svět.“

Kolín nad Rýnem (Německo), 13. května 1980

63. výročí 1. zjevení Panny Marie ve Fatimě

Čas boje

„Je to můj veliký boj.

Co vidíte, co nyní prožíváte, to patří k mému plánu, ukrytému v tajemství mého Neposkvrněného Srdce.

Nejsvětější Trojice mi svěřila úkol, abych vedla její vojsko do hrozného boje proti satanovi, který od pradávna je nejprohnanějším a nejužravějším nepřítelem Boha.

Bůh mi svěřil provedení svého vítězného plánu, mně, nejmenší služebnici Páně, aby duch pýchy a vzpoury mohl být přemožen pokorou a poslušností vaší nebeské Matky.

Můj Protivník se odvážil napadnout Nejsvětější Trojici tím, že zatemnil její veliké dílo lásky a slávy.

Zatemnil dílo Otcovo tím, že svedl druhé tvory ke vzpouře proti Bohu rozšířením ateismu v takové míře, v jaké to lidstvo ještě nikdy nepoznalo.

Aby učinil neplodným vykupitelské dílo Synovo, pokusil se zatemnit církve bludem, který vstoupil do jejího nitra, a nevěrností, která se rozšířila po církvi jako hrozná rakovina. Udržuje vášnivý odpor proti papeži, kterého Ježíš postavil v církvi jako střed jednoty a strážce pravdy.

Zatemnil dílo Ducha Svatého tím, že se mu podařilo uhasit v tolika duších světlo Božího života hříchem; mnozí se ho snadno dopouštějí, dokonce jej ospravedlňují, a někteří se z něj už ani nezpovídají.

Ale „Žena oděná sluncem“, která začala svůj velký boj, jej každý den vede ku předu skrze vás, můj malý, věrný oddíl.

Vášim prostřednictvím chci opět přivést ke svému lesku dílo stvoření, vykoupění a posvěcení takovým způsobem, aby se Nejsvětější Trojici dostalo největší slávy.

Nezneklidňujte se temnotou, která se rozšířila, protože to patří k plánu mého Protivníka; naopak k mému vítěznému plánu patří zahnat temnotu, aby se všude mohlo vrátit Světlo.

Světlo zazáří ve stvoření, až bude – po porážce každé formy ateismu a pyšné vzpoury – znovu opěvovat lásku a slávu Boží.

V církvi se opět vrátí k plnému lesku světlo pravdy, věrnosti, jednoty. Můj Syn Ježíš se plně zjeví tak, že církve se stane světlem pro všechny národy země.

V duších dám zazářit světlu milosti. Duch Svatý se jim bude sdílet přehojně, aby je přivedl k dokonalosti lásky. (...)“

14. června 1980

Svátek Neposkvrněného Srdce Mariina

Proud vody jako řeka

„Přemilí synové, dnes je váš svátek, neboť je svátek Neposkvrněného Srdce vaší nebeské Matky, jíž jste se zasvětili.

Proživejte jej v usebranosti, modlitbě, mlčení, v důvěře.

Nyní jsem vtiskla své znamení na čelo každému z vás. Můj Protivník nezmůže již nic proti těm, kteří byli poznačeni nebeskou Matkou.

Hvězda propasti bude pronásledovat mé děti, proto budou volány ke stále většímu utrpení, mnozí budou muset obětovat i vlastní život. Obět jejich lásky a bolesti umožní to, že budu moci dosáhnout svého největšího vítězství.

Já jsem Žena oděná sluncem. Jsem v nitru Boží Trojice.

Dokud nebudu uznána tam, kde mě chtěla mít Nejsvětější Trojice, nebudu moci dokonale vykonávat plně svou činnost v mateřském díle spoluvykoupení a všeobecného zprostředkovávání milostí. Proto se pokoušel můj Protivník – zatímco vstoupil boj mezi mnou a jím do své rozhodující fáze – všemi prostředky zatemňovat poslání vaší nebeské Matky.

Abý dosáhl ovládnutí světa, dal se Rudý drak do pronásledování především Ženy oděné sluncem. „A had vychrtil proud vody jako řeka ze svého chřtánu za ženou, aby utonula a byla stržena vlnami.“

Co jiného je tento proud vody jako řeka, než soubor oněch nových teologických teorií, kterými se činí pokus strhnout vaši nebeskou Matku z místa, na které ji postavila Nejsvětější Trojice? Tak mne mohli zatemnit v duších, v životě a ve zbožnosti tolika mých dětí; ano, šli dokonce tak daleko, že mi upírají i část výsad, jimiž jsem byla ozdobena svým Pánem.

Abý Žena unikla tomuto ohromnému proudu, byla jí dána „křídla velkého orla“, a tak mohla nalézt své místo na poušti.

Co jiného je tou pouští, ne-li skryté, tiché, oddělené a vyprahlé místo?

Skryté místo, tiché a vyprahlé tolika boji a tolika ranami, kde Žena nachází nyní své místo, je duše a srdce mých přemilých synů a všech těch, kteří se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci.

Největší zázraky konám na poušti, v níž se nacházím. Konám je v tichu a ve skrytosti, abych přetvořila duše a život těch svých dětí, které se mi zcela oddaly.

Tak působím každý den, aby jejich poušť rozkvetla v moji zahradu, kde mohu své dílo ještě plně vykonávat a kde Nejsvětější Trojice může přijímat svou dokonalou oslavu.

Děti, nechte se přetvořit mým mocným působením Matky, Prostřednice všech milostí a Spoluvykupitelky. Nebojte se, neboť jsem se utekla do pouště vašeho srdce a tam si zřídila svůj trvalý příbytek.

Žijte s radostí a v důvěře, neboť jste byli ode mne označeni pečeti a stali jste se částí mého vlastnictví.

Dnes přijímám vaše malá srdce do bezmezného, Neposkvrněného a bolestiplného Srdce vaší nebeské Matky, která na vás pohlíží se zalíbením a žehná vám s papežem, svým prvním vřele milovaným synem, který dává celé církvi tolik světla.“

Fatima, 29. června 1980

Slavnost sv. Petra a Pavla

Poušť, do níž jsem se uchýlila

„Dnes jsem chtěla, abys zde ve Fatimě zakončil večeřadla, která jsi mohl během tohoto roku uspořádat ve všech částech Evropy. Přijala jsem vaši velkodušnou odpověď, kterou jste mně vy, moji synové, všude dali.

Toto je moje hodina. Toto je také hodina vašeho boje, aby se vítězné působení vaší nebeské Matky, Vojevůdkyně, Ženy oděné sluncem, stávalo stále zřejmější.

Ale ještě polovinu času musím zůstat v poušti. Zde konám největší zázraky, v tichu a ve skrytosti.

Pouští, do níž jsem se uchýlila, jste vy, děti zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci: je to vaše srdce, které se stalo tolika ranami suchopárným, ve světě proniknutém odbojem vůči Bohu a jeho zákonu, poznamenaném nenávistí a násilím, které se hrozivě rozmáhá.

Vaše vyprahlé srdce, vaše žízňící duše, moji synové: hle, to je to místo, kde si teď vaše nebeská Matka udělala své útočiště.

A tato poušť se mou přítomností promění v zahradu, kterou budu já sama pečlivě ošetřovat.

Tak zavlažuji každý den suchopár vašeho srdce něžností své neposkvrněné lásky a suchopár vaší duše milostí, jíž jsem zcela naplněna, neboť ji jako Matka musím rozdělovat všem svým dětem.

Obvazuji vaše rány svým nebeským balzámem a znovu vás očišťuji tím, že vám pomáhám, abyste se stále víc osvobozovali od svých hříchů, mnohých chyb a nezřízených náklonností. Tak připravuji a zúrodňuji půdu své zahrady.

Potom tam zasévám lásku k mému Synu Ježíši, aby mohla pučet a kvést stále dokonaleji a zářivěji. A v jeho Duchu lásky vás otvírám slunci zalíbení Otcova, aby Nejsvětější Trojice mohla znovu zářit a znovu se zrcadlit v nebeském příbytku, který je zřízen v mém Neposkvrněném Srdci.

Tak porostete jako malé květiny, které se – při mé péči – otevírají, jen aby zpívaly čest Boha a všude rozšiřovaly jas jeho lásky.

Daruji vám i barvy a vůni svých ctností: modlitbu, pokoru, čistotu, mlčení, důvěru, nepatrnost, poslušnost a dokonalou odevzdanost.

Rostete a rozvíjíte se, zatímco já proměňuji den za dnem vaši poušť v nejkrásnější zahradu, kterou žárlivě strážím.“

13. července 1980

Výročí 3. fatimského zjevení

Dílo spoluvykoupení

„Podporujte můj plán, přemilí synové, a dejte se formovat svou Matkou. Tak vás mohu stále více zapojovat do svého mateřského díla spoluvykoupení.

Ježíš je jediný Vykupitel, neboť on je jediný Prostředník mezi Bohem a lidmi. Chtěl však zapojit do svého vykupitelského díla všechny ty, které vykoupil, aby milosrdné dílo jeho lásky mohlo zářit ještě větším a podivuhodnějším způsobem.

Tak můžete vy, kteří jste byli vykoupeni, spolupracovat na jeho vykupitelském díle s ním. On může ve vás, kteří jste s ním tak velice spojeni, že tvoříte jeho vlast-

ní Mystické Tělo, sklízet v nynější době ovoce toho, co vykonal jednou jedinkrát na Kalvárii.

Já jsem pro vás dokonalým vzorem vaší spolupráce na vykupitelském díle, které dokonal můj Syn. Skutečně jsem byla jako Ježíšova Matka až docela uvnitř jím zapojena do jeho vykoupení.

Moje přítomnost pod křížem vám říká, jak můj Syn chtěl Matku dokonale spojit se svou velkou bolestí ve chvílích svého utrpení a své smrti za vás.

Jestliže byl kříž jeho popravčím nástrojem, bolest mého Neposkvrněného Srdce byla oltářem, na němž můj Syn přinesl Otcí oběť nové a věčné úmluvy.

Jako Matka církve byla jsem Ježíšem co nejnivněji zapojena také do dokončení jeho vykoupení, které se děje v průběhu dějin, aby byla všem lidem nabídnuta možnost dosáhnout oné spásy, kterou on vám získal ve chvíli své krvavé oběti. Tak čím více lidí dosahuje spásy, tím více se uskutečňuje mistrovské dílo jeho božské lásky.

Mou mateřskou úlohou je všemi způsoby pomáhat všem svým dětem dosáhnout spásy; i dnes je mým úkolem zcela zvláštním způsobem spolupracovat na vykoupení, které vykonal můj Syn Ježíš. Všem se stane zjevnou moje úloha právě Matky a Spoluvykupitelky.

Tuto činnost chci dnes vykonávat vaším prostřednictvím, moji přemilí synové. Proto jsem se chtěla stáhnout do pouště vašeho života, kde jsem zřídila své jisté útočiště.

V něm vás jako Matka formuji, abych skrze vás mohla dokonat velké dílo spoluvykoupení. Tak vás volám k modlitbě, k úplnému darování, k utrpení, k vašemu osobnímu obětování.

Vedu vás křížovou cestou a něžně vám pomáhám vystupovat na Kalvárii, abych vás všechny proměnila v obětní dary příjemné Otcí, pro spásu světa.

Teď je doba mého tichého působení. V poušti vašeho života konám denně velký div vaší stále větší přeměny, aby v každém z vás mohl znovu ožít Ježíš Ukřižovaný.

Až bude toto mé působení skončeno, celé církvi se zjeví velikost plánu lásky, který právě plním. Dnes se moje milosrdné dílo spoluvykoupení stalo potřebnějším a naléhavějším než kdykoliv dříve.

Všichni uznají úlohu, kterou mi svěřila Nejsvětější Trojice; plně budu moci vykonávat svou velikou moc, aby všude mohlo zazářit vítězství mého Syna Ježíše, až mezi vámi obnoví své slavné království lásky.“

16. července 1980

Svátek Panny Marie Karmelské

Prostřednice milostí

„Přemilí synové, jsem Prostřednice milostí. Milost je sám život Boha, který se vám sděluje. Rodí se z lůna Otce a je zasloužená Slovem, které se v mém panenckém lůně stalo člověkem, aby vám dalo účast na téměř božském životě, a proto se

samo obětovalo jako výkupné za vás, stávajíc se tak jediným prostředníkem mezi Bohem a celým lidstvem.

Milost, aby se dostala k vám, musí tedy proudit z lůna Otcova skrze Božské Srdce Syna, který vám ji uděluje ve svém Duchu lásky. Jako světelný paprsek, který proniká oknem, přijímá formu, barvu a podobu okna, tak vás může dosáhnout Boží milost zasloužená Ježíšem jen skrze něho a reprodukovat ve vás jeho vlastní podobu, jeho věrný obraz a připodobňovat vás jeho vlastní osobě.

Božský život k vám může přijít jen ve formě Ježíše, a čím více ve vás roste, tím více vás činí podobnými jemu, a to tak, že opravdu můžete růst jako jeho malí bratři.

Milostí se vám stále více sděluje Otec, Syn si vás přizpůsobuje, Duch Svatý vás přetváří tím, že působí živé spojení s Nejsvětější Trojicí, které se stává stále silnějším a účinnějším. V duších, které jsou v milosti, má svůj příbytek sama Nejsvětější Trojice.

Tento život má také vztah k vaší nebeské Matce.

Protože jsem pravá Matka Ježíšova a pravá Matka vaše, uskutečňuje se moje prostřednictví mezi vámi a mým Synem Ježíšem. Je to přirozený důsledek mého božského mateřství.

Jako Matka Ježíšova stala jsem se nástrojem vyvoleným od Boha, aby se můj Syn mohl dostat až k vám. V mém panenském lůně se uskutečnilo toto první dílo mého prostřednictví.

Jako vaše Matka stala jsem se nástrojem vyvoleným od Ježíše, abyste vy všichni mohli dospět skrze mne k němu.

Jsem pravá Prostřednice milostí mezi vámi a mým Synem Ježíšem. Mou úlohou je rozdávat svým malým dětem onu milost, která vychází z lůna Otcova, zasloužena vám byla Synem a udělována vám je Duchem Svatým.

Mojí úlohou je rozdílet milosti všem mým dětem podle zvláštních potřeb každého; Matka je může dobře znát.

Tuto funkci, činnost konám stále. Plně ji však mohu vykonávat jen vůči těm dětem, které se mi svěřují s dokonalou odevzdaností. Především ji mohu vyvíjet vůči vám, přemilí synové, kteří jste se mi svěřili svým zasvěcením.

Já jsem cesta, která vás vede k Ježíšovi. Jsem cesta nejjistější, nejkratší, cesta nutná pro každého z vás. Jestliže odmítáte jít touto cestou, vystavujete se nebezpečí, že se cestou ztratíte.

Dnes mě chtělo mnoho lidí odstrčit stranou, považovali mě za jakousi překážku na cestě k Ježíši, protože nepochopili mou úlohu prostřednice mezi vámi a mým Synem.

Tak mnoho mých dětí – dnes více než dříve – se vydává v nebezpečí, že k němu nebudou moci dojít. Ten Ježíš, kterého nacházejí, je často jen výsledkem jejich lid-

ských bádání a odpovídá jejich očekávání a přáním, je to Ježíš vytvořený podle jejich míry; není to Ježíš, Kristus, pravý Syn Boží a vaší Neposkvrněné Matky.

Svěřte se mi s důvěrou a zůstanete věrni, protože budu moci plně vykonávat své dílo Prostřednice milosti. Povedu vás denně cestou svého Syna tak, aby on mohl ve vás růst až do své plnosti.

To je moje velké Dílo, které konám ještě v tichu a v poušti. Mým mocným působením jako Prostřednice milostí se stále více přetváříte v Krista, abyste se stali schopnými pro úkol, který vás čeká. Tedy odvážně kupředu po cestách, které vám ukázala vaše nebeská Matka. (...)

8. srpna 1980

Mocná zbraň

„Jsi zde na místě, které jsem ti připravila, aby sis mohl odpočinout.

Poslední dny jsi strávil v jednotě života modlitby s N., kterého jsem ti dala jako tvého malého bratra a s nímž ještě zamýšlím velké věci pro toto své Dílo.

Moji přemilí synové, jak veliká je láska a bolest mého Neposkvrněného Srdce!
Hledím na vás s nesmírnou něžností.

Moje světlo proniká váš život, duši, srdce, vaši existenci.

Kolik těžkostí musíte překonat, kolik utrpení vás čeká každý den!

Bolest se stala vaším denním pokrmem, proto jste často sváděni k malomyslnosti a sklíčenosti.

Žijte v neposkvrněné lásce mého Srdce. Buďte malí, chudí a pokorní. Přijměte svou křehkost jako dar.

Nikdy se nepokoušejte prosazovat sebe ani přetrumfnout druhé.

Cesta, kterou vás vedu, je cesta ústraní a pokořování.

Nebuďte zvědaví na to, co vás čeká, nýbrž každý okamžik žijte v dokonalé lásce.

Tak se můžete stále víc dávat duším, neboť na každou vaši horlivost odpovídá pomoc Páně úměrně vaší práci.

Jděte dopředu s odvahou a nikde se nezastavujte, nesouce svůj těžký kříž jako váš bratr Ježíš na Kalvárii – cestě, která se zdála nemožnou a neodpovídající té troše síly, která mu ještě zbývala.

Vaše poslání je vznešené a nedopusťte, aby se zastavilo slabostí a lidskou bezútešností.

Moje doba nastala a brzy vyjdu z pouště, v níž jsem, k rozhodné fázi tohoto svého boje. Proto potřebuji vás a mocnou zbraň vaší čisté kněžské lásky.

Rozšiřte své srdce podle rozměrů mého Neposkvrněného Srdce, a tak budeme připravovat velkou cestu Světla, po které moje ubohé zbloudilé děti budou moci být přivedeny nazpět a zachráněny.“

15. srpna 1980

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Moje oslavené tělo

„Jsem vaše Matka, vzatá do nebe.

Dnes pohlížím na vás všechny svýma milosrdnýma očima a uzavírám vás do svého Neposkvrněného Srdce, které nikdy nepřestane tlouci láskou pro vás.

Já jsem Žena oděná sluncem. Moje oslavené tělo je pro vás znamením mého dokonalého vítězství. Věčné slunce milosti a lásky osvěcuje, proniká a oblévá nyní moje oslavené tělo, které je co nejhluběji spojeno ve slávě s tělem mého Syna Ježíše.

Z mého Srdce tryská pramen mého světla, kterým se chci ovinout a osvětlit svět proniknutý temnotou. Jděte za paprsky mého neposkvrněného světla a nechte se přitahovat nejsladší vůní mého oslaveného těla.

Přemilí synové, dnes rozpoutává můj Protivník proti vám svou zuřivost, jen aby dosáhl, že se ode mne vzdálíte. Daří se mu strhnout z nebe třetinu hvězd, a také vy jste tyto hvězdy na obloze církve. Ale jak větší je počet těch, jejichž lesk on zakalil!

Tak vám všemožně klade úklady; často na vás útočí v duších, které jsou vám nejbližší a které nejvíce milujete, aby vás svedl k malomyslnosti, aby ve vás uhasil oheň horlivosti vašeho apoštolského působení.

Jděte svou cestou v dokonalé důvěře vůči své nebeské Matce.

Hleďte odpověď na svou žízeň po lásce jen v mém Neposkvrněném Srdci. Zde nezakusíte žádné zklamání. Zde budete přivedeni k hrdinství lásky. Zde budou ovázaný a vyhojeni všechny vaše rány a obdržíte novou sílu a nový elán, abyste se dávali duším.

Moje Neposkvrněné Srdce má s vámi velký plán, který se naplňuje v této době.

Oči mějte obráceny na nebe, do něhož byla vzata vaše Matka, a na zemi žijte, nechávající se od ní vést a nést. Tak budete šířit moje světlo a stále více budete přispívat k triumfu mé mateřské lásky v duších a životě mnoha mých dětí, nakažených zlem a nenávistí.

Poušť vašeho života rozkvetne v mé zahradě a vy budete šířit kolem sebe vůni všech těch ctností, které zde na zemi zdobily duši a nyní oslavené tělo vaší neposkvrněné Matky.“

New York (USA), 2. září 1980

Úskalí velkého rozštěpení

„Dnes jsem tě chtěla mít zde ve velkoměstě tohoto světadílu, abys začal večeřadla, která potom povedeš v mnoha jiných státech tohoto nesmírného národa.

Přemilí synové, toto je vaše hodina. Volám vás všechny, abyste se mnou bojovali závěrečnou fází bitvy. Vaše Matka stojí v předvečeru svého největšího vítězství.

V tobě ... jsem si vyvolila nejmenší a nejubožejší dítě a přivádím tě do všech částí světa, abych vás všechny shromáždila ve svém Neposkvrněném Srdci: skrze tebe nyní dostávám ze všech stran projevy oddanosti vašeho života, mně zasvěceného, a plním vám srdce čistou láskou k Ježíši, abyste tak mohli zachraňovat velký počet duší.

Přijímám vaše utrpení a uzdravuji vaše četné rány. Miluji vás mateřským a milosrdným Srdcem. Zvláště vás miluji, protože jste tak malí a slabí. Vedu vás, protože je nyní na vás, abyste uskutečnili nejdůležitější úkol v okamžiku rozhodné bitvy.

Patřte na velké světlo, které církev darovalo moje Neposkvrněné Srdce: je to můj první přemilý syn, papež Jan Pavel II. Od nynějška se stane toto světlo ještě mnohem silnějším, zatímco boj bude ještě ostřejší.

Tento papež je znamením mé mimořádné přítomnosti mezi vámi; stane se kamenem úrazu pro všechny mé nepřátele a úskalím, na němž nastane velké štěpení.

Byl i zde a hovořil rozhodně, ale jak je málo těch, kteří následují jeho jisté a inspirované učení! ... I někteří moji přemilí synové naň dále nedbají, a tak se řítí do tmy ještě hlubší a církev v této zemi je velmi nemocná a zraněná.

Moji synové, kteří jste se zasvětili mém Neposkvrněnému Srdci, buďte živým příkladem lásky a věrnosti papeži a plné jednoty s ním. Tím přitáhnete velký počet ubohých dezorientovaných synů zpět na cestu jednoty a záchranu v pravé víře.

Brzy se odpad projeví navenek, před nebezpečím ztroskotání ve víře budou se moci ubránit jen ti, kteří budou s papežem. S ním vám všem žehnám a dodávám odvahu, abyste dál kráčeli v důvěře a dětinné oddanosti.“

Inverness (USA, Florida) 8. září 1980

Narození Panny Marie

Sestoupí na vás jako oheň

„Přemilí synové, dnes jste se shromáždili ve velikém počtu; přišli jste z nejuvdálenějších koutů států tohoto národa, abyste žili dva dny ve večeradle se mnou.

Nyní přišla hodina, abyste se shromáždili se mnou v modlitbě a lásce, která má mezi námi růst, až vás spojí v jedno.

Vytrváte-li se mnou v modlitbě, budu vás moci připravit k přijetí darů Ducha Svatého, který se vám chce stále intenzivněji sdělovat. Toto je jeho hodina, neboť jeho mocným působením lásky bude očištěn a obnoven celý svět.

Přijde k vám jako planoucí a stravující oheň, přijde jako Svědek mého Syna, který ještě nikdy nebyl tak tupen a zrazován ve své osobě a ve svém díle.

Přijde, aby znovu přivedl svět k dokonalé oslavě Otce. Připravujte se na přijetí tohoto velkého daru, který pro vás obdrželo mé Neposkvrněné Srdce.

Jsem vaší Matkou – i jako dítě. Dívejte se na mne, abyste se stávali menšími. To, že jste maličci, je mou velikou silou.

Shromážděte se dnes u mé kolébky a obětujte se mi jako malé květinčky, vonící láskou a důvěrou. A plňme společně vůli Otce, aby se mohlo brzy splnit to, co určil k záchraně světa.“

Chicago (USA), 15. září 1980
Svátek Bolestné Panny Marie

Utrpení církve

„Jsem vaše Bolestná Matka.

Meč, který probodl mé Srdce pod křížem, stále mě ještě zraňuje pro velké utrpení, které nyní prožívá církev, tajemné tělo mého Syna Ježíše.

Všechna utrpení církve jsou v mém Neposkvrněném Srdci, v přebolestném Srdci. A tak ještě dnes plním svou mateřskou úlohu tím, že v bolesti přivádím k novému životu svou dceru církev. Proto se stává úloha Matky stále důležitější, zvláště v nynější době bolestné očisty.

Všechna utrpení papeže, biskupů, kněží, Bohu zasvěcených duší a věřících jsou uzavřena v mém mateřském Srdci.

I já se na nich podílím tím, že s vámi prožívám tyto hodiny velké bolesti. Je to utrpení mého Syna, které pokračuje v jeho tajemném těle.

Pro církev s ním dnes znovu prožívám hodiny v Getsemanech, na Kalvárii, hodiny jeho ukřižování a jeho smrti.

Mějte důvěru a trpělivost; mějte odvahu a naději. Brzy z vaší bolesti povstane nová doba světla. Církev opět rozkvetne pod mocným vlivem lásky Boží. (...)“

Cebú (Filipíny), 2. října 1980
Andělé strážní

Velký to plán s tímto národem

„Pohlédni na toto nesmírné souostroví a viz, jak se i zde mimořádně rozšířilo moje dílo.

Pozoruj moje divy ve všech částech světa; odhalila jsem ti doby i místa, v nichž se právě uskutečňuje triumf mého Neposkvrněného Srdce.

Hleď na srdce a duše všech těchto mých dětí: jsou tak věrni Ježíšovi, oddáni mně a těsně spojeni s církví. Skrze ně se šíří světlo mého Srdce na všechny národy tohoto světadílu.

Mám velký plán s tímto národem. Líbí se mi pro svou prostotu, nábožnost, velkou chudobu, pokoru a trpělivost.

Jsem Matka všech národů. Hledím na srdce národů, abych tam posbírala semena dobra a přivedla je k rozkvětu v zahradě svého Neposkvrněného Srdce, abych jich mohla co největší počet v okamžiku rozhodné zkoušky zachránit, než některé z nich zmizí z povrchu země.

S něžností a radostí hledím na tyto své děti a přivádím tě do jejich středu, abys s nimi pořádal večeradla a spolu s nimi obnovil zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Tvůj příchod je znamením mé zvláštní přítomnosti mezi nimi. Daruj mi všechny ty vonící květinové věnce, jimiž tě ozdobili. Jsou znamením velkého věnce lásky, který mi přinášejí děti ze všech částí světa, aby mi odstranily bolestnou korunu. Strážní andělé jsou s nimi, vedou vás ve světle, aby moje zahrada brzy celá rozkvetla.

Potom uvidí církev a svět mistrovské dílo lásky, které v této chvíli pečlivě střežím ve svém Neposkvrněném Srdci.“

Manila (Filipíny), 13. října 1980
Výročí posledního zjevení ve Fatimě

Nehřešte již!

„Tento den se zde shromažďujete ve večeradle modlitby a vzpomínáte na moje poslední zjevení v Cova da Iria, potvrzené slunečním zázrakem.

Z této země mnou velmi milované, protože mne tu tak milují a uctívají, ještě jednou s úzkostí volám k světu, jako jsem volala ve stejný den ve Fatimě. Je to shrnuto v několika slovech poselství, kvůli němuž jsem přišla z nebe, abych vám je oznámila.

Nehřešte už!

Neurážejte již mého Syna Ježíše, který je už příliš urážen. Vraťte se k Bohu obrácením – po cestě modlitby a pokání.

Bohužel toto moje poselství zůstalo nevyslyšené. Lidstvo pokračovalo ve své cestě vzpoury proti Bohu a zatvrzelého odmítání jeho zákona lásky. Došlo to tak daleko, že se popírá hřích, i nejtěžší mravní zločiny se ospravedlňují falešně chápanou svobodou. Tak se satanovi, mému Protivníkovi, podařilo, že jste padli do jeho svodů.

Mnozí ztratili vědomí hříchu; proto je stále více páchán a ospravedlňován. Pocit lítosti, první krok, který musí člověk na cestě obrácení učinit, téměř vymizel.

I v národech s nejstarší křesťanskou tradicí byl dokonce právně schválen zločin zabití dětí v mateřském lůně. Tento zločin křičí po odplatě před tváří Boží.

Toto je hodina spravedlnosti a smilování. Toto je hodina trestu a záchrany. Nebeská Matka se vás zastává u Boha, neboť dosud nikdy jste nebyli tak ohroženi a tak blízko největší zkoušce jako v těchto chvílích.

Proto vás úpěnlivě prosím, dejte se na pokání a vraťte se k Bohu. Chci, aby moje úzkostlivé volání vašim prostřednictvím, synové ode mne vřele milovaní a mně zasvěcení, moji apoštolové v těchto posledních dobách, dosáhlo nejzazších hranic země.

Od tohoto požehnaného národa, s nímž mám velký plán lásky a světla, shromažďuji vás všechny do útočiště mého Neposkvrněného Srdce.“

Sydney (Austrálie), 19. října 1980

Sv. Pavla od Kříže

Divy lásky a světla

„Přivedla jsem tě také na tento nový kontinent, aby ses setkal s tolika mými syny, z nichž někteří přišli kvůli tomu až z Nového Zélandu a z nejbližších ostrovů.“

Vidíš, jak je všude rozšířeno moje Hnutí. (...) Nyní toto světlo objímá všechny části světa: není už místa, kam by nebylo ještě přineseno sladké pozvání vaší Matky. Použila jsem tebe, svého nejmenšího a nejoboženějšího syna, abych z tebe učinila posla pokoje, milosrdenství a spásy.

Už přišel můj čas. Bolestné hodiny mnou předpověděné nastaly. Stane se zjevným největší zázrak Ženy oděné sluncem, která se rozhodla urychlit čas svého vítězného zásahu.

Proto vidíš, že všude už začal můj triumf. Mé srdce Matky slaví triumf v srdci dětí, které mi všude odpovídají svým ano. Jsou to ti nejmenší: pokorní, chudí, neznámí.

Triumf mého Neposkvrněného Srdce se připravuje v srdci mých dětí, které přijaly pozvání a denně se obětují pro lásku a dokonalou oslavu Ježíšovu. Skrze ně přijde slavné království Kristovo v celé své plnosti síly, světla a vítězství.“

Melbourne (Austrálie), 27. října 1980

Cesta k jednotě

„Viz, jak se zde mému Protivníkovi podařilo rozšířit své panství tím, že tolik mých dětí svedl k tomu, aby si ve svém životě vystačily bez Boha. Svedl je jedem ateismu a novopohanství.“

Církev, kterou Ježíš založil jako jednotu, musí – jako ještě nikdy – právě v této době a v této zemi vystupovat na veřejnost celou silou své jednoty, aby všem, kteří se ocitli na scestí, mohla zprostředkovat světlo evangelia.

Já jsem cesta k jednotě.

Je mou povinností jako Matky, abych všechny ty, kteří byli křtem začleněni do života mého Syna, přivedla zpět k vzájemné lásce, úctě a k plnému společenství.

Právě v klamně vyhlídce, že tím usnadní znovusjednocení křesťanů, někteří chtěli dát stranou vaši nebeskou Matku.

To však vyvolalo novou a mnohem těžší překážku. Nejednota vskutku pronikla i do nitra katolické církve.

Opravdové sjednocení křesťanů je možné jen v dokonalé pravdě.

A pravda se udržela jen v katolické církvi; ta ji musí uchovávat, hájit a hlásat všem bez bázně.

Bude to světlo pravdy, které přitáhne tolik mých dětí zpět do lůna jediné církve, založené Ježíšem.

Opravdové sjednocení křesťanů je možné jen v dokonalé lásce.

A kdo vám může lépe pomoci než vaše nebeská Matka, abyste se navzájem milovali, chápali, měli k sobě ohledy, poznávali se a měli vzájemnou úctu? Proto právě sjednocení křesťanů není možné bez úsilí o vnitřní obrácení a očistění, aby se dospělo k tomu, že se plní jen vůle Boží.

Hle, co je pro vás Boží vůle: aby všichni byli jedno.

A kdo může lépe než já pomoci svým dětem projít touto obtížnou cestou?

Já jsem pro vás cesta k jednotě. Až mě přijme celá církev, potom budu moci své děti opět sjednotit jako Matka v teple jedné jediné rodiny.

Proto sjednocení všech křesťanů v katolické církvi nastane spolu s vítězstvím mého Neposkvrněného Srdce ve světě. Tato znovu sjednocená církev – v jasůvých Letnic – bude mít sílu obnovit všechny národy země.

Svět uvěří v toho, kterého Otec poslal, a bude dokonale obnoven jeho Duchem lásky (...).“

Kalkata (Indie), 3. listopadu 1980

Sv. Martina z Porres

Matka nejchudších

„Chtěla jsem, abys i v tomto tak velkém národě pořádal večeřadla, abys tak shromáždil ve stále větším počtu mé přemilé syny a všechny moje děti do útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Většina z nich však ještě žije v neznalosti evangelia, které vás učil můj Syn Ježíš s pověřením, které dal apoštolům a dále vám: Jděte a hlásejte radostnou zvěst všem národům země.

Kolik z nich je ještě v temnotách pohanství nebo patří do jiných náboženství a tak potřebují, aby byli přivedeni k plnosti pravdy, která je pouze v katolické církvi, již založil Ježíš, aby přinášela evangelium spásy všem národům!

Zde jsi přece viděl jako nikde jinde, jak mnoho mých dětí žije v poměrech nejkrasnější bídě a nesmírné chudoby. Jak mnoho z nich nemá ani obydlí, ani práci, ani živobytí, ani oděv a žijí v několika hadrech na chodnicích ulic, kde trpí a umírají uprostřed všeobecné otupělosti a lhostejnosti.

Tvůj příchod je pro ně zvláštním znamením mé přítomnosti mezi nimi a mé bolestné mateřské úzkosti. Jsem Matkou těch, kteří jsou všemi ignorováni a opuštěni.

Shromažďuji dnes celé jejich utrpení do nezměrné bolesti svého Srdce. Nalévám balzám na jejich rány a zhodnotím každé utrpení těchto mých ubohých dětí: utrpení těch, kteří ještě Ježíše neznají a žijí v temnotách; utrpení těch, kteří jsou odstrčeni na okraj a cítí se bez podpory; utrpení těch, co nemají vůbec nic; utrpení těch, kteří žijí a umírají na chodnicích ulic, aniž by se někdo zastavil a pomohl jim.

Já jsem Matka nejhudších z chudých, nejubožejších a moje Neposkvrněné Srdce jim chce poskytnout pomoc, kterou potřebují: pomoc dostat se k Ježíši a přijmout jeho evangelium spásy, které hlásá tolik mých synů a dcer – misionářů a misijních sester, kteří zde pro to obětují celou svou existenci; pomoc žít v důstojnosti dětí Božích v lidštější a důstojnější existenci.

Činím se dnes hlasem svých chudých dětí, které nemají hlasu, abych opakovala všem: Myslete na tyto své bratry, na ty, kteří ještě dnes umírají bídou a hladem. Darujte jim, těmto mým maličkým to, čeho vy máte nadbytek! Nesnažte se hromadit bohatství, protože mezi všechny se má rozdělovat majetek, který váš Stvořitel dal k dispozici všem.

Já jsem Matkou všech, zvláště těch nejhudších. Přijímám jejich utrpení, žehnám mu a spojuji je s modlitbou těch, kteří vyprošují příchod Ježíšova království skrze triumf mého Neposkvrněného Srdce. Bude to království pravdy a milosti, lásky a spravedlnosti, a moje chudé děti budou v něm mít nejkrásnější místo.“

Bengalore (Indie), 14. listopadu 1980

Síla evangelia

„Co jsi zde zažil, je pro tebe, můj synáčku, znamení, že toto je moje hodina a že nebeská Vojevůdkyně teď shromáždila svůj šik ze všech částí světa.

Každý den ses ve večeradlech setkal v různých diecézích se stovkami přemilých synů a desítkami tisíc řeholnic a laiků, když jsi v katedrálách vykonával zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Prostřednictvím vás, kteří jste mi odpověděli, se stále více v církvi rozšiřuje mé světlo. Církve tak zase získává sílu, naději a nový rozmach pro evangelizaci a ochranu všech národů.

Pohled na tento nesmírný národ a na nesmírný počet mých dětí, které ještě neznají Ježíše a žijí v temnotě, v očekávání, že i jim zasvitne světlo pravdy a milosti. Toto je doba, v níž se musí hlásat všemu stvoření, jak vás to naučil Ježíš, jak to daroval Duch Svatý církvi.

Evangelium musí být dnes zachováno do písmene.

Evangelium musí být dnes žito doslova.

Evangelium musí být dnes hlásáno do písmene.

Pokus mnohých učit evangelium jen čistě lidsky, zanedbávat jeho dějinný a nadpřirozený obsah, redukovat na přirozený výklad to, co je v něm obsaženo božského a zázračného, to mělo za následek, že jeho poselství ztratilo na síle a byla oslabena účinnost jeho hlásání.

Síla evangelizace spočívá v její věrnosti a v autenticitě. Vám svěřený příkaz evangelizace se neuskuteční přizpůsobováním poselství Kristova různým kulturám, ale přivedením všech kultur ke Kristu.

Kolik z těchto mých dětí by již náleželo Kristu, kdyby se dnes nezeslabovala síla a rozmach evangelizace!

Já jsem pro vás Matka a Učitelka. Tak jako jsem Slovo Boží přijala, opatrovala a žila, tak působím dnes, že je přijímáno, opatrováno a žito od vás všech, mých dětí. Boží slovo musí být tedy od vás žito a hlásáno do písmene.

Proto chci sdělit všem nadšení pro evangelium. Osvíceni jeho světlem hlásejte je všem národům země.

Já jsem Matka a Učitelka všech národů a triumf mého Neposkvrněného Srdce nemůže přijít plně, dokud je všechny nepřivedu ke svému Synu Ježíši.

Žijte v mém Neposkvrněném Srdci a darujte Ježíše všem národům země. Brzy se splní nejnvtřnější přání mého Syna a ze všech stran pěti světadílů příběhovou pod mým vedením všichni, aby vytvořili jeden ovčinec pod jedním pas-tyřem.

Zatím shlížím s mateřskou něžností na tyto své děti, které jsou ještě daleko, a žehnám jim všem skrze tebe a uzavírám je do svého Neposkvrněného Srdce.“

8. prosince 1980

Slavnost Neposkvrněného Početí

Velké smilování

„Přemilí synové, dnes vás všechny shromažďuji pod svůj neposkvrněný plášť. Je to *štíť*, kterým vás přikrývám, abych vás chránila před každým útokem ve velké bitvě, ke které vás volám. Musíte se přikrýt tímto mocným štítem, který vám dávám k vaší ochraně a k vaší záchraně.

Jak četné jsou dnes útoky mého Protivníka, který – zdá se – dosahuje vrcholu své velké ofenzívy! Všemi způsoby a nejlstivějšími prostředky se pokouší vás svést, jen aby zasáhl vaše duše, zranil vás hříchem, a tak vás vzdálil od Ježíše, který je jediný váš zachránce.

Celé lidstvo je zkaženo tímto neviditelným jedem a potřebuje teď být uzdraveno Ježíšovou milosrdnou láskou.

Ta se vám zjeví mimořádným způsobem, zásahem vaší nebeské Matky, Neposkvrněné.

Zbraň, kterou vám pro boj daruji, je řetěz, který vás připoutává k mému Srdci: posvátný růženec. Přemilí synové, modlete se jej často, neboť jenom vaší kněžskou modlitbou přijatou do mého Srdce můžeme v této době pohnout – ano, donutit – velké milosrdenství Páně, aby se zjevilo.

V hodině, kdy se všechno bude zdát ztraceno, bude vše zachráněno milosrdnou láskou Otce, která se projeví největším zjevením eucharistického Srdce Ježíše.

Korouhví, pod níž vás shromažďuji, je korouhev Ježíše Ukřižovaného, kterou musíte držet vysoko, neboť ani pro vaše zvrácené pokolení není jiné spásy, leč v Kříži Ježíšově.

S růžencem v jedné ruce a s korouhví Ukřižovaného v druhé bojujte rozhodnou fází bitvy.

Tento můj mateřský zásah byl energicky uspišen také důvěryplnou modlitbou mého prvního přemilého syna, papeže, který se pro vás dovolával milosrdenství Božího.

Tento jeho mocný hlas pronikl nebe a pohnul mé mateřské Srdce urychlit dobu vítězství.

Proto vás dnes shromažďuji do svého šiku a dávám vám štít, zbraň a korouhev do boje. Všechny vás posiluji a žehnám vám.“

24. prosince 1980

Svatá noc

Okolo kolébky

„Přemilí synové, je Svata noc. Prožijte ji se mnou v modlitbě, mlčení, usebranosti a v očekáváníí.

Už skončil tento den, který jsem strávila se vzácnou pomocí svého Snoubence – dokončili jsme poslední část namáhavé cesty.

To byl můj nejdelší den. Večer však, když jsme přišli do města, které nás mělo přijmout, všechny dveře se zavírají.

Každá naše prosba je stále znovu odmítána.

A tak chlad, kterým už tak dlouho křehlo moje tělo, začíná přecházet i na mého ducha a jako bolestný meč mě zraňuje do hloubi mého života.

Musím vám dát Toho, jehož očekávají národy, v okamžiku, kdy jej nikdo nepřijímá.

Má se narodit láska – a mráz sobectví zavírá srdce všech. Jedině soucit jistého chudáka ukazuje nám blízkou jeskyni.

Ve tmě a v zimě se uskutečňuje u žlabu s trochou sena Boží zázrak.

Hvězdy, zpěv andělů, světlo, které padá z nebe – ale okolo kolébky je pouze teplo dvou lidských srdcí, která milují: srdce mého nejčistšího Snoubence a mé panenkové Srdce Matky.

Dítěti však, které se narodilo, dostačuje toto teplo lásky.

Přemilí synové, v této Svaté noci chci vás mít všechny u sebe, kolem kolébky mého Dítěte.

Dveře domů jsou ještě zavřeny. Národy povstaly proti Pánu, který přichází, a plánují boj proti jeho královské vládě.

Strašný mráz pokrývá lidská srdce. Tak mrazivo je v této chvíli na světě!

Je to chlad nenávisti, násilí a bezmezného sobectví. Je to mráz nedostatku lásky, která zabíjí.

Ale v této Svaté noci, spolu s mým Srdcem a se srdcem mého Snoubence Josefa, chci mít kolem kolébky i všechna vaše malá srdce.

Společně milujme, modleme se, usmířujme a láskou zahřívajme Ježíška, který se pro vás teď rodí. Vaše milující srdce jsou pro něho jedinou velkou útěchou.

Prostřednictvím vás, kteří jste formováni v Neposkvrněném Srdci Matky, chce toto malé Děťátko otevřít svět, celý svět pro *lásku*. (...)

31. prosince 1980

Poslední noc roku

Největší výkřik

„Přemilí synové, prožívejte se mnou v modlitbě poslední hodiny tohoto roku.

Váš čas je měřen tlukotem mého Neposkvrněného Srdce, které právě vytváří svůj plán lásky a záchrany. Každý den, každá hodina je počítána a pořádána podle tohoto mého mateřského plánu.

Tyto okamžiky, které prožíváte, jsou mimořádné. Proto vás všechny vybízím k ještě intenzivnější modlitbě a k životu v nejhlubší důvěře v milosrdnou lásku vašeho nebeského Otce.

Zlatá brána jeho božského srdce se právě otevírá a Ježíš se chystá vylít na svět proudy svého milosrdenství. Jsou to řeky ohně a milosti, které celý svět přetvoří a obnoví.

Na vlnách utrpení, jaké jste dosud nepoznali, a zázraků, jaké se ještě neudály, dosáhnete bezpečného přístavu nového nebe a nové země. Doba milosti, lásky a míru se už rodí z bolestných dní, které prožíváte.

Proto vás zvu, abyste zakončili rok na kolenou a duchovně se spojili s papežem, mým prvním přemilým synem, který nyní tolik trpí a tolik se modlí, aby pro svět vyprosil milosrdenství Boží.

Vaše modlitba ať je mocnou silou přímluvy a dostiučinění. Ať je největším výkřikem, který až dosud byl slyšen – tak mocným, aby pronikl nebe a přinutil Srdce Ježíšovo vylít plnost jeho milosrdné lásky.

Proto bděte a modlete se se mnou. Přišla moje i vaše hodina. Je to hodina spravedlnosti a milosrdenství.“

